

להתעיד באהבתך

לך לך

העלון טעון גניזה ♦ אין לקרוא בשעת התפילה!

העלון בחסות רשת הכוללים "תפארת יוסף ובנימין" בני-ברק, פתח-תקוה ורמת בית-שמש בראשות הרה"ג נצח מהצרי שליט"א

להצלחת שלמה בן יהודית ומשפ'

יהי רצון שתרבה השמחה במעונם ויראו ברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם

ורטים לשולחן שבת

"ויברכהו ויאמר ברוך אברם" (יד, יט)

אמרו בגמרא (בבא בתרא קטז): דרש רבי פנחס בר חמא: כל שיש לו חולה בביתו, ילך אצל חכם שיבקש עליו רחמים, שנאמר (משלי טז, יד): חמת מלך מלאכי מות, ואיש חכם יכפרנה.

ויש לדייק מדוע הגמרא אומרת שמי שיש לו חולה בתוך ביתו ילך אצל "חכם" לכאורה היה מתאים ללכת אל "הצדיק" שהוא יותר עסוק בתפילות ובתחנונים?

ונראה לבאר, אדם שחלה באיבר מסוים בגוף זה משום שבאיבר זה יש לו איזה שייכות לעבירה והחכם שלמד הרבה יודע לנתב את החולה למקור הבעיה ומה עליו לתקן.

ויעיד על כך הסיפור הבא:

אברך נישג למרן הגר"ח קנייבסקי עם בנו הקטן וסיפר לו שלילד שלו נשר כל השיער הלכו לרופאים, ניסו כל מיני תרופות, טיפולים, הומאופתיה, דיקור סיני וכו', ושום דבר לא עזר!

הגר"ח אמר לאבא, כנראה שבגלגול הקודם היה נזיר ולנזיר אסור לגלח את שערו, וכנראה שהוא גילח את שערו באיסור. ועכשיו כדי לתקן זאת הקב"ה לקח לו את השיער ולכן אני ממליץ לך ללמוד את כל מסכת נזיר בעיון.

לאחר שגמר האבא ללמוד מסכת נזיר, הגיע שוב עם בנו אל הגר"ח והראה לו את הפלא הגדול שצמח לבנו השיער...

הגאון רבי דוב קוק מטבריה חש במשך תקופה ארוכה כאבים עזים ברגלים, עד כדי כך שכמעט לא יכל לקום מהמטה. שאל את הגר"ח מה לעשות בענין, אמר לו הגר"ח למד מסכת ערכין שם כתוב "והעמידו הכהן והעריכו" לכן אם אתה רוצה לעמוד על הרגלים תלמד מסכת ערכין.

אמר הרב קוק: אני לומד את כל המסכתות בש"ס וכבר שלוש פעמים התחלתי מסכת ערכין וכל פעם לא הסתייעא מילתא. כל פעם באה לי טירדה אחרת, ואף פעם לא עלה על דעתי שהכאבים שיש לי ברגליים באו בגלל זה...

הרב קוק ישב ולמד את המסכת הזו וקם על רגליו!

פנינים לשולחן שבת

"אל תירא אברם אנכי מגן לך" (טו, א)

קושיא מופלאה הובאה ב'קובץ המאסף' (קובץ שיצא בירושלים לפני כמאה שנה): "מדוע נקרא ציור בעל שש קצוות 'מגן דוד' ולא 'מגן אברהם', הלא ה' אמר לאברהם 'אנכי מגן לך'?"

ואף התירוץ המובא שם תירוץ נפלא: הנה מסופר בגמ' (סנהדרין צה.) שישיבי אחיו של גלית ביקש להרוג את דוד נכמה על הריגת אחיו. ומעשה שטן היה והגיע דוד לארץ פלישתים, וכשראהו ישיבי כפתו והניחו מתחת לקורת בית הבד, וכשהוריד את הקורה נעשה לדוד נס והתרככה הארץ מתחתיו ושקע בה.

ואחר כך מסופר שישיבי זרק את דוד השמימה ותקע את רומחו בארץ כדי שדוד יפול עליו, ובאותו רגע בא אבישי בן צרויה והוציא מפיו שם קדוש והעמיד את דוד תלוי בין שמים לארץ, וכך הצילו מידי ישיבי.

והנה אצל אברהם אבינו מצינו שהקב"ה הגן עליו כדרך מלך שמגן על חייליו – מארבע רוחות השמים הסובבות אותם – צפון, דרום, מזרח ומערב.

אך על דוד המלך הקב"ה הגן משש רוחות השמים – מארבע רוחותיו בכל המלחמות, ואף מלמעלה ומלמטה, מלמעלה – כאשר קורת בית הבד כמעט מחצה אותו מלמעלה, ומלמטה – כאשר כמעט נפל למטה ונדקר ברומחו של ישיבי.

על כן נקראת הצורה "מגן דוד", הואיל ודוד היה מוגן משש רוחות, כפי צורת אותו ציור!

(פרדס יוסף)

מילתא דבדיחותא

"ואברכך ואגדלה שמך" (יב, ב) וברש"י: ואברכך – בממון.

ולכאורה, וכי מה ענין הבטחה זו לגבי צדיק זה, מה בצע לאברהם שובר כל אלילי כסף וזהב של אביו – בממון? מכאן – היה רבי אשר אנשיל רוטשילד אומר (הי' מצוין ביראת שמים, ומפורסם בעושרו) אימתי יכול אדם מישראל להיות יהודי מלא ושלם כדבעי למהוי, כדת וכדין? אם הכיס מלא ברכת ה' ויש בו ממון רב לכל ענין של מצוה ולכל דבר שבקדושה.

מענין לענין, האגדה מספרת שבא פעם יהודי עני וקבצן, ודפק על דלתו של ר' אנשיל השכם בבוקר, המשרת שפתח את הדלת רצה לגרשו מפתח הבית, אבל ר' אנשיל שהבחין בהלך העני הורה להכניסו. אמר לו ר' אנשיל: שמע ר' יהודי, אני עומד עדיין לפני התפילה, ג' מילים אתה יכול לומר ותו לא.

אמר לו היהודי "גמרא – גמרא – גמרא" – ושתק. שאלו ר' אנשיל, נו... מה כוונתך, הראה היהודי בידו על פיו, כאומר איני יכול לדבר. נעתר לו רבי אנשיל ואמר לו: פרש כוונתך ודבר כאוות נפשך.

הסביר היהודי את כוונתו, גמר"א נוטריקון גייט מ'ארגאן ר' א'נשיל.

גמר"א = ג'יב מ'עות ר' א'נשיל. נתן לו הנגיד ר' אנשיל, סכום מסוים. ושאלו ומדוע אמרת פעם שלישית גמר"א?

ענה ההלך העני גמר"א = ג'יב מ'ערער (עוד) ר' א'נשיל.

חידות לשבת

א. היכן מצינו חמור שפוסע ג' פסיעות ב'עושה שלום'?

ב. היכן מצינו שתרנגולת פרוחה על אילן והפילה ממנו תפוח – והדין הוא שהתפוח אסור; אולם אם אחר כך הטילה ביצה – התפוח מותר?

תשובות:

א. מבואר ברמ"א (באור"ח סי' צ"ד ס"ה), שאם היה מתפלל בעודו רוכב על חמורו, בסוף התפילה (ב'עושה שלום'), יחזיר את החמור שלוש פסיעות לאחור, ועולה לו כאילו פוסע בעצמו.

ב. חידה נפלאה זו נשאלה ע"י רבי ישראל איסרליין בעל ה'תרומת הדשן', והובאה בספר 'לקט יושר' (עמוד 103). והשיב על פי המבואר במסכת ביצה (ז), כי תרנגולת מטילה ביצים רק ביום ולא בלילה. וכידוע, פרי שנשר מן העץ בשבת או ביום טוב, אסור באכילה. מעתה התשובה לחידה פשוטה ביותר: התרנגולת הילכה ע"ג האילן בערב שבת (או יו"ט), והשירה ממנו תפוח בזמן שלא היתה אפשרות לדעת אם הוא יום או לילה (כגון ביום המעונן שיש קושי להבחין בשעת שקיעת החמה), במקרה זה ניתן להכריע את חוסר הידיעה על פי הטלת הביצה ולקבוע, כי מאחר והתרנגולת מטילה דוקא ביום, הרי לנו כי עדיין לא שקעה החמה, ולכן הפרי שנשר מהאילן מותר (יעוין ב'פרי יצחק' ח"ב סי' יח).

("ופריו מתוק")

סיפור לשבת

סיפר הרב אהרן מרגלית שליט"א:

היה זה לפני זמן קצר. ירדתי למכולת השכונתית על מנת לקנות כמה מצרכים לבית. עברתי בין המדפים ומלאתי לתוך העגלה את כל הפריטים הנדרשים.

כשסיימתי לקחת את כל רשימת הקניות, צעדתי לכיוון קופות הקניה.

היה שם תור ארוך. המתנתי בתור כשלפני נעמד יהודי בן תורה עם שקית קטנה, בה הכניס כמה דברים בודדים.

התור התקדם לאט, ואז כאשר הגיע סוף סוף תורו של אותו יהודי שעמד לפני להעביר את חפציו בקופה, הוא עזב את התור, הניח את השקית בצד ויצא מהמכולת.

אף אחד לא הבין מה קרה לו, הרי הוא המתין כמונו דקות רבות, ומדוע כשהגיע תורו הוא החזיר את הדברים ויצא מהמקום.

הדבר היה חידה בעיני כולם, אך לבינתיים הגיע תורי, ואני התחלתי בהעברת הדברים בקופה. סיימתי לשלם על הקניה ויצאתי מהמכולת.

והנה, ביציאה מהמכולת אני רואה את אותו יהודי עומד וממתין. לא יכולתי יותר להתאפק, ניגשתי אליו ושאלתי אותו: "רבי יהודי, אוכל לשאול אותך שאלה קטנה".

"בבקשה", השיב.

"מדוע עזבת את התור בפתאומיות, הרי בדיוק הגיע תורך אחר שחכית כל כך הרבה זמן, ומדוע יצאת. גלה לי את פשר מעשיך".

היהודי הרכין את ראשו בענוה ואמר: "אומר לך את האמת. אשתי שלחה אותי לקנות רק שני פריטים בודדים: מטרנה וטיטולים לתינוק הקטן שלנו. והנה, אם שמת לב, ברגע שהגיע תורי להעביר את החפצים בקופה, הודיעה הקופאית לאחראי כי היא סיימה את עבודתה להיום. היא קמה ממקומה, ובמקומה הגיעה קופאית אחרת, תושבת שכונתנו אשר ירדה בקופה וחייכה שאעביר את דברי.

אך דא עקא, כי אותה אשה ידועה לכל בשכונתנו כאחת אשר שנים רבות כבר לא זכתה לילדים. הבית שלה ריק מילדים, וכבר שנים רבות שהיא מתפללת שיזכה אותה ה' בפרי בטן, ואף בבתי הכנסת ושיעורי התהילים בשכונה מזכירים את שמה שתזכה לחבוק בן, אך עדיין לא זכתה לכך. מיד כשראייתי אותה, ידעתי כי קעת כשאעביר לידיה את המטרנה והטיטולים, צער גדול ימלא את לבה ויעלה עד לשמים. לתפוס טיטולים ומטרנה בידיים כשאין לך ילדים, זה הכאב המר ביותר. על כן עזבתי מיד את הקופה והנחתי את הדברים בצד, ובלבד שלא לצער אותה. את הטיטולים והמטרנה אקנה במקום אחר".

נדהמתי לחלוטין והתרגשתי כל כולי. זהו יהודי עובד ה' אמיתי, שחושב כל הזמן כיצד לא לפגוע באף אחד הנמצא סביבו, גם שאינו מתכוון לכך.

סך הכל ירד הוא לעשות חסד עם אשתו, לקנות אוכל לתינוק – אך חסד הבא על חשבון הצער של השני – אינו רצוי בעיני ה'!

לע"נ ר' שלמה בן סעדיה ז"ל

מבצע!!!

בקניית הסטים

"להתעדן באהבתך"

"תוכו רצוף אהבה"

הספר החדש על המועדים - מתנה!

להשיג בטלפון: 052-7179954

ניתן להשיג את הספרים בשעות הערב בב"ב בטל: 052-7179954
 ב"ב, שיכון ה' 052-7685844 ירושלים • 02-6513701 נתניה • 055-6683104
 • רכסים - 057-3168397 קרית ספר • 052-7612885 נתיבות • 054-8481239

דפוס | גרפיקה | הדפסות על מוצרים
 רח' בן דוד 22 בני ברק 03-5275165

גרפיקה

להתעדן...
 כאן בעולם הזה

בסייעתא דשמיא יצא לאור הספר שימתיק לך את שולחן השבת! הספר מוכיל פנינים יקרים המולקטים ממאות ספרים, מנופים בשבע נפות את מה שערב לחיך ונחמד לאחון. משובצים בסיפורי מופת.

להשיג בחנויות המובחרות
 מתוק... מתוק... מתוק...

גיליון זה הודפס ב-

עלון זה יוצא

להצלחת

הרב הגאון

נצח בן תוריקה שושנה

הדסה בת פרוחה שושנה מהצרי

לעילוי נשמת

ר' סעדיה בן נחום

תוריקה שושנה בת מהרי

יוסף בן ר' סעדיה

שלום בן ר' סעדיה

ת.נ.צ.ב.ה.

ולהצלחת

רבקה בת הדסה והילדים

אהוד יצחק בן הדסה והילדים

מרים בת הדסה והילדים

משה בן הדסה

חווה בת הדסה והילדים

רינה בת הדסה

ברכה בת הדסה

שמעון אלעזר בן הדסה

שלמה דוד בן הדסה

חנה מרים בת ברכה

יעקב בן חנה מרים